

468.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Kolei żelaznych w sprawie taryfy ulgowej dla drzewa budulcowego na szlakach polskich kolei państwowych w Małopolsce i Śląsku.**

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 14 poz. 152) i w porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam co następuje:

Polskie Koleje Państwowe.

Okręgi Dyrekcji Krakowskiej, Lwowskiej i Stanisławowskiej.

Z dniem 18 listopada r. b. należności przewozowe za wagonowe przesyłki drzewa budulcowego z pozycji H-13 a i H-13 c (okrągłaki ponad 2,5 m. długości i materiały tarte) towarowej klasyfikacji austriacko-węgierskiej i bośniacko-hercegowińskiej taryfy towarowej, część I, dział B, nadawane w ilościach conajmniej 10,000 kg. za jednym listem przewozowym pomiędzy stacjami polskich kolei państwowych w obrębie wymienionych w nagłówku Dyrekcji Kolejowych, za świadectwami jednego z następujących urzędów:

- a) powiatowych komisji dla rozdziału drzewa z ramienia Ministerstwa Robót Publicznych,
- b) krajowego urzędu odbudowy kraju we Lwowie lub Krakowie, lub wreszcie
- c) Ministerstwa Robót Publicznych,

oblicza się według stawek klasy C wewnętrznej taryfy towarowej austriackich kolei państwowych, część II, zeszyt I, z dnia 1 marca 1919 r.

Ulgowa taryfa ta ważna jest aż do odwołania, najdłużej jednak aż do zniesienia wspomnianej powyżej wewnętrznej taryfy towarowej austriackich kolei państwowych, część II, zeszyt I.

Stawki klasy C za przesyłki powyższe obliczają stacje wprost, o ile nadawca, przedstawi wraz z listem przewozowym wskazane, wyżej świadectwo, które stacja zatrzymuje i przesyła do Wydziału Dochodów. O ile zaś świadectwo to wyrażone jest w formie zaświadczenia na samym liście przewozowym, a odbiorca nie może pozostawić stacji tego listu celem przedstawienia go Wydziałowi Dochodów, należności przewozowe oblicza się według normalnej klasy B. Zastosowania taryfy ulgowej może w tym wypadku żądać uprawniony do reklamacji tylko w drodze zwrotu przez dotyczący Wydział Dochodów, załączając przepisane dokumenty przewozowe.

Warszawa, 10 listopada 1919 r.

Kierownik Ministerstwa:

J. Eberhardt

469.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Kolei żelaznych w sprawie zmiany p. 3 § 9, §§ 17 i 18 część I Tymczasowej Taryfy Towarowej, obowiązującej w okręgach Warszawskim i Radomskim od dnia 1 listopada 1919 r.**

Na zasadzie dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu

i Handlu postanawiam na czas nadzwyczajnych warunków, panujących obecnie na kolejach polskich, co następuje:

§ 9 punkt 3. Skróca się termin załadowania i wyładowania przesyłek wagonowych do 4-ch godzin, a przy podwójnej manipulacji (wyładowania i załadowania) — do 6 godzin.

Kolej ma jednak prawo i przed upływem terminu przeznaczonego na wyładowanie przesyłkę wyładować swojemi środkami.

§ 17. Skróca się termin odbioru drobnych przesyłek do 12 godzin.

§ 18. Przesyłki nieodebrane w terminie 48 godzin od chwili zawiadomienia odbiorcy o przybyciu (§ 16) kolej ma prawo sprzedać z licytacji bez zawiadomienia nadawcy i odbiorcy.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 18 listopada 1919 r.

Warszawa, dnia 10 listopada 1919 r.

Kierownik Ministerstwa:

J. Eberhardt

470.

U S T A W A

z dnia 28 października 1919 r. w sprawie zmiany ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych z dnia 11 kwietnia 1919 r.

Art. 1.

Artykuł 6 ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych ma opiewać następująco: Zażądanie świadczeń wojennych następuje w drodze nakazów rekwizycyjnych, wydanych przez właściwe urzędy administracyjne na podstawie zapotrzebowań, wystawionych przez władze wojskowe w myśl art. 7. Gdzie władze rządowe administracyjne jeszcze nie są zorganizowane — zażądanie świadczeń nastąpić może na zasadzie nakazów rekwizycyjnych władz wojskowych, za pośrednictwem urzędu gminnego. W razie nagłej a gwałtownej potrzeby przysługuje władzom wojskowym, każdorazowo do tego upoważnionym przez Ministra Spraw Wojskowych, prawo bezpośredniego wydawania nakazów rekwizycyjnych sklepom, składom, fabrykom oraz osobom lub instytucjom, gromadzącym przedmioty podlegające rekwizycji w celach handlowych. W tym wypadku władze wojskowe urzeczywistniają owe nakazy we własnym zakresie działania w myśl ustaw obowiązujących i zawiadamiają o tem władze administracyjne.

Art. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 28 października 1919 r.

Marszałek:

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski

Trampezyński